42.

Filii tuum Heinsium exuis lacrymas virum, vix mihi credo: adeo molestus erit
n desinam, quamdiu quidem juvenilis iste ardor animo n defferbuerit ~~ardor~~, cuius nunc
ois impetus ~~eodem~~ ut opinor effrenatu ad te fertur, ~~sicut~~ quo scintillas impurioris flammae
ad elementarem istum ignem natura ~~verum~~ duci philosophi asserunt.
Habes itaq Theatra vitae ac laborum, quem nuper laudibus ~~eidisti~~, non tam animo ob
q impendijs nobilissimi Legati Carletonij, qui ~~primus~~ de miserando illo apud
Regnum infortunio confabulatus primus argumenti poëtici admonuit. Exhibitos
versiculos eodem quo exceperat ~~candore~~ recepit, & si tanti est, laudavit: ~~eadem qua omnia mea sol~~
mirum vide minus q benigne sicut mea solet vel certe
~~humanitate laudari magis q approbari merebantur.~~ Ne n approbator
videntur quam author ineptior ~~erat~~ ~~eram~~ erat. Supremum apud te judicij terminum
si p sublimes illas quotidianarum curarum meditationes licuerit m
Poët. Heinsianum Elogium impertiri; quo re gratius quicquam accidere mihi
vix poterit. Vale Vir magne & me ama. Hag. 11° Febr. CIↃIↃCXX

© Koninklijke Bibliotheek
KA 44, nr. 42
https://resources.huygens.knaw.nl/briefwisselingconstantijnhuygens/brief/nr/75